

Zorginstituut Nederland

201801709

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2019020693

Datum 12 april 2019
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019018056

Onze referentie
2019020693

Uw referentie
201801709

Uw brief van
1 april 2019

Geachte mevrouw

U hebt op 1 april 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van parodontale zorg (controle en onderhoud).

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 30 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op bijzondere tandheelkunde omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coullance.

Geschil

Verzoeker is een meerderjarige verzekerde met een hiv-infectie die onder controle is. In het verleden zijn bij hem parodontale behandelingen uitgevoerd, die op grond van de bijzondere tandheelkunde vergoed zijn vanuit de basisverzekering. In geschil is een aanvraag voor parodontale controle en parodontaal onderhoud.

Juridische beoordeling

De vraag die beantwoord moet worden is, of verzoeker in dit geval aanspraak heeft op de gevraagde parodontale behandelingen, en meer specifiek hoe lang een aanspraak op bijzondere tandheelkunde voortduurt.

Deze vraag is in 1995 in algemene zin beantwoord in een advies aan de minister van Volksgezondheid Welzijn en Sport door een voorloper van het Zorginstituut (de Ziekenfondsraad).¹ Hieruit blijkt dat in eerste instantie moet worden beoordeeld of de oorspronkelijke indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp nog aanwezig is. Vervolgens moet vervolgens worden vastgesteld of de noodzaak tot de uitgebreide hulp nog bestaat. Bij deze afweging komt ook het maatmanbeginsel aan de orde.

Maatmanbeginsel

Het maatmanbeginsel houdt in dat de aanspraak slechts reikt tot een niveau van een tandheelkundige functie die gelijkwaardig is aan die van iemand die de aandoening niet heeft. In het geval van verzoeker betekent dit dat als de gevraagde parodontale behandelingen bij iemand die geen chronische hiv-infectie heeft voor eigen rekening komen, deze behandelingen ook bij verzoeker voor eigen rekening komen.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een tandheelkundige beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Uit het dossier wordt niet duidelijk wat de oorspronkelijke indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp was. De vraag resteert dan of deze indicatie nog bestaat en of de noodzaak tot uitgebreide hulp nog bestaat, met inachtneming van het maatmanbeginsel.

Op dit moment is sprake van een stabiele orale conditie, die controle en onderhoud vereist. Controle en onderhoud zouden ook noodzakelijk zijn bij iemand met een vergelijkbare orale conditie, maar zonder de chronische hiv-infectie. Toepassing van het maatmanbeginsel brengt mee dat dergelijke reguliere behandelingen niet langer onder de bijzondere tandheelkunde vallen en daarmee niet langer vanuit de basisverzekering vergoed mogen worden.

Naar het oordeel van de tandheelkundig adviseur heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen.

Zorginstituut Nederland
Zorg

Datum
12 april 2019

Onze referentie
2019020693

¹ Advies 'Enkele knelpunten in de Regeling tandheelkundige hulp ziekenfondsverzekering', uitgebracht door de Ziekenfondsraad aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport d.d. 28 september 1995. Terug te vinden op: <http://college-at.nl/wetten-en-regels/81/afspraken/> onder 'Voortdurende bijzondere hulp'.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

f

Hoofd afdeling

Zorginstituut Nederland
Zorg

Datum
12 april 2019

Onze referentie
2019020693